

PEŁNIĄCY (2) *part praes act*

e prawdopodobnie jasne (tak w pełnić).

sg m N pełniący (1). ◇ f [D pełniąc(e)j. ◇ A pełniącą.] ◇ pl N m pers pełniący (1).

Sł stp s.v. pełnić, Cn, Linde brak.

Czyniący to, co ktoś rozkazał lub do czego sam się zobowiązał [co] (2) : [[Stanisław Iwan i Wacław Korzonowski zapissuyą sie sobie [...] themu wsithkyemu dossicz czynycz pod zakładem syedmysed zlothich pyenyedzi [...] przess stroną thego Nyepelnyącąą stronye pelnyączey ZapKraK 1544 nr 218/686.]

Wyrażenia: »przykazanie pełniący« (1): Chwalćie Páná y wy Anyołowie iego/ [...] przykazanie iego pełniący LatHar 563.

»zakon pełniący« (1): ośądzi ten który ieft z przyrodzenia nieobrzezány/ zakon pełniący [legem consummans]/ćiebie/ który przez písmo y obrzezánie ieftes przełtępcą zakonu? WujNT Rom 2/27.

Cf PEŁNIĆ